

La banalitat no ens farà lliures

Els creadors de la sèrie televisiva "El Crac" presenten l'espectacle "Escape Room", al Teatre Goya

«Escape Room» | David Ruano

Dues parelles queden per fer un escape room, aquesta activitat d'oci tan de moda que es basa en tancar-se en una habitació i no sortir-ne fins resoldre els enigmes que el joc planteja. Aquest és el punt de partida del text que signen Joel Joan i Hèctor Claramunt. Un espectacle que des de les funcions prèvies està exhaurint localitats i destinat a fer bon calaix de temporada.

Fitxa de l'obra:

Títol: Scape Room

Autor: Joel Joan, Hèctor Claramunt

Intèrprets: Joel Joan, Oriol Vila, Àgata Roca, Paula Vives, Ferran Carvajal

Dia i lloc: Estrena al Teatre Goya el 19 de novembre.
Fins el 3 de febrer

La clau és fer comèdia sobre la crisi de parella heterosexual des de tots els tòpics possibles i afegir el context polític actual. Així, es reparteix als diferents actors del procés independentista, evidentment a uns més que altres ja que els autors exhibeixen desacomplexats

el seu punt de vista. La qüestió, diguem-ne política, es remata amb una mena de prova sobre la coherència militant.

Tot plegat no deixa de tenir més gràcia que la de qualsevol comèdia lleugera d'interpretacions exagerades on tot el repartiment segueix el to de Joel Joan, és a dir, d'aquell arquetip en què s'ha convertit en els darrers anys. Per tant, muntatge clarament comercial fet amb molts recursos i que només brilla per una escenografia espectacular de Joan Sabaté que situa el joc en una espècie de quiròfan abandonat ple de restes humanes molt gore.

I aquí està la trampa nefasta, que els efectes especials amaguen el que és realment vomitiu i s'ha ocultat deliberadament en qualsevol promoció prèvia, entrevista i material de difusió: el joc se situa a Auschwitz (<http://auschwitz.org/en/>) i qui el condueix és Joseph Mengele, l'àngel del la mort (<https://encyclopedia.ushmm.org/content/es/article/josef-mengele>) .

Aquest aspecte s'hauria d'advertir, ni que fos per deferència, als descendents dels milions d'assassinats en un forn crematori als camps d'extermini abans que comprin entrades i seguin a platea. També s'hauria d'avisar perquè de ben segur hi ha part del públic que no vol riure sobre el record d'aquestes víctimes, perquè el límit de l'humor s'ha traspassat en construir el joc en aquest espai sense aportar absolutament res, ni tan sols s'informa que a Auschwitz van morir 1,3 milions de persones en cinc anys.

A mi em van entrar nàusees en el moment en què baixen del sostre uns tubs gasejant els intèrprets, perquè realment prenia tot el sentit aquell debat filosòfic que tant estudiem fa dècades des del camp de la imatge sobre el límit de la representativitat i la ficcionalització de l'Holocaust. Un tema profund i encara no resolt per tot el que implica a nivell moral. Evidentment res de tot això no s'ha tingut en compte, fet que indica la poca documentació per construir l'obra.

Així doncs, *Escape room* és fer banal l'Holocaust, és un nutrient molt bo per augmentar el negacionisme i una oportunitat perduda d'honorar les víctimes. I ara sí, passin i si volen, juguin.